

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 22. septembra spriedums (*Fővárosi Törvényszék* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – GM/*Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ*

(Lieta C-159/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā patvēruma un imigrācijas politika – Direktīva 2011/95/ES – Normas par bēgļa statusa vai alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršanas nosacījumiem – Statusa atņemšana – Direktīva 2013/32/ES – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai – Valsts drošības apdraudējums – Specializētās iestādes nostāja – Piekluve lietas materiāliem)

(2022/C 424/10)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājs: GM

Atbildētāji: *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ*

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 23. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 45. panta 4. punktu, un Savienības tiesību vispārējā principa par tiesībām uz labu pārvaldību, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta kontekstā

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tas ir pretrunā tādām valsts tiesiskajam regulējumam, kurā paredzēts, ka tad, ja lēmums, ar ko noraida starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai atceļ šādu aizsardzību, ir pamatots ar informāciju, kuras izpaušana apdraudētu konkrētās dalībvalsts iekšējo drošību, attiecīgā persona vai tās padomdevējs var piekļūt šai informācijai tikai pēc tam, kad ir saņēmis atļauju šim nolūkam, viņiem nedrīkst darīt zināmu pat šādu lēmumu pamatojuma būtību, un tie nekādā gadījumā nedrīkst administratīvā vai tiesas procesa vajadzībām izmantot informāciju, kurai viņi ir piekļuvuši.

2) Direktīvas 2013/32 4. panta 1. un 2. punkts, 10. panta 2. un 3. punkts, 11. panta 2. punkts, kā arī 45. panta 3. punkts, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu 17. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru atbildīgā iestāde sistemātiski, ja iestādes, kurām uzticētas specializētās funkcijas saistībā ar valsts drošību, nemotivētā atzinumā, ir konstatējušas, ka persona apdraud šo drošību, nepiešķir šai personai alternatīvo aizsardzību vai atsauc minētajai personai iepriekš piešķirto starptautisko aizsardzību, balstoties uz šo atzinumu.

3) Direktīvas 2011/95 17. panta 1. punkta b) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

ka tam nav pretrunā tas, ka pieteikuma iesniedzējs tiek izslēgts no alternatīvās aizsardzības saņemšanas saskaņā ar šo tiesību normu, pamatojoties uz notiesāšanu, par kuru kompetentajām iestādēm jau bija zināms, ja tās šim pieteikuma iesniedzējam iepriekšējā procesa beigās ir piešķirušas bēgļa statusu, kas vēlāk ir atsaukts.

(¹) OV C 228, 14.6.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 22. septembra spriedums (Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Lieta C-215/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Pārjaunojams kredītlīgums – Noteikuma par atbildības procentu likmi negodīgums – Patērētāja celta prasība par šī līguma spēkā neesamības konstatēšanu – Šī patērētāja prasījumu apmierināšana ārpus tiesas – Radušies tiesāšanās izdevumi, kas jāsedz minētajam patērētājam – Efektivitātes princips – Valsts tiesiskais regulējums, kas var atturēt šo pašu patērētāju no Direktīvā 93/13/EEK piešķirto tiesību īstenošanas)

(2022/C 424/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n°2 de Las Palmas de Gran Canaria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Zulima

Atbildētāja: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, aplūkojot tos efektivitātes principa gaismā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesvedībā par līgumā, kas noslēgts starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju, iekļauta noteikuma negodīguma konstatēšanu gadījumā, ja patērētāja prasījumi tiek apmierināti ārpus tiesas, attiecīgajam patērētājam ir jāsedz savi tiesāšanās izdevumi – ar nosacījumu, ka tiesa, kas izskata lietu, obligāti ņem vērā konkrētā pārdevēja vai piegādātāja varbūtējo ļaunprātību un atbilstošā gadījumā piespriež pārdevējam vai piegādātājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību, ko patērētājs bija spiests sākt, lai īstenotu tiesības, kuras tam piešķir Direktīva 93/13.

(¹) OV C 320, 9.8.2021.